

ГЪРБАВА, КУЦА И С КРИВА ШИЯ

Превод от италиански: Иван Тонкин, 1999

chitanka.info

Имало едно време един крал, който обичал да се разхожда. Докато се разхождал, той гледал лястовиците, минаващите хора, но и надничал в чуждите прозорци. Веднъж срещнал на улицата една бабичка, която отивала да върши някакви свои бабешки работи. Тя била най-обикновена бабичка, но само че била куца, гърбава и с крива шия. Видял я кралят и избухнал в смях:

— Гърбава, куца и при това с крива шия! Ха-ха-ха!

Това обаче не била бабичка, а фея. Погледнала краля в очите и му казала:

— Смей се, смей се! Ще видим как ще се смееш утре.

Кралят отново се разкикотил:

— Ха-ха-ха!

Кралят имал три дъщери и трите много красиви. На другия ден кралят отново се канел да ходи на разходка, но искал да излезе с дъщерите си и наредил да ги повикат. Първа дошла най-голямата дъщеря. На гърба ѝ била израснала гърбица.

— Гърбица! — изумил се кралят. — Откъде се взе тази гърбица?

— Уви — отговорила най-голямата дъщеря, — прислужницата лошо ми е постлала леглото и тази нощ ми израсна тази гърбица.

Кралят закрачил напред-назад в залата, много се бил разстроил.

Наредил да извикат втората дъщеря. Когато тя влязла в залата, всички видели, че шията ѝ била съвсем крива.

— А с теб какво е станало? — възкликнал кралят. — Откога ти е крива шията?

— Когато прислужницата ме решеше, силно ми придръпваше косата. И сега шията ми е крива.

— Но какво е това! — извикал кралят, когато видял и най-малката си дъщеря, която влязла, куцайки. — Защо куцаш?

— Отидох в градината — отговорила най-малката сестра, — прислужницата ми откъсна един жасминов цвят и го хвърли към мен. Цветът падна на крака ми и аз останах куца.

— Коя е тази прислужница? — гневно извикал кралят. — Веднага я доведете!

Потърсили прислужницата, но тя не искала да се яви пред краля, казвала, че се срамува от своята гърбица, от куция си крак и от кривата си шия. Тогава стражата я хванала и насила я завлекли при краля. Това

била същата бабичка, която кралят предния ден срещнал по време на разходката си. Той веднага я познал и заповядал на стражите:

— Намажете я с катран!

Изведнъж бабичката започнала да се смалява, да се смалява и станала толкова мъничка, че главата ѝ заприличала на главата на малък гвоздей. На стената имало едва забележима дупчица, бабичката се пъкнала в нея и изчезнала. Но от нея останали гърбицата, куцията крак и кривата шия, които дълго напомняли за нея.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.